

Landbrugsorganisationerne har givet tilsagn om at bidrage til leukosebekæmpelsen med 600.000 kr. årligt i 6 år, jfr. den som bilag 2 trykte skrivelse af 27. juni 1967 fra De samvirkende danske landboforeninger og De samvirkende danske husmandsforeninger.

Administrationen af loven vil ikke medføre øgede udgifter til personale i landbrugsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen anses for nødvendig med henblik på differentialdiagnosen over for andre leukoseformer hos kvæget, som ikke er overførbare, f. eks. hudleukose og ungdyrleukose. På grund af sygdommens meget langvarige udviklingstid vil det i visse tilfælde være nødvendigt at holde mistænkte besætninger under observation i længere tid, før afgørelse om besætningens sundhedstilstand kan træffes.

Til § 2.

Ved den for øjeblikket anvendte teknik sker kontrolundersøgelserne ved undersøgelse af blodprøver udtaget af de voksne dyr i en besætning. Benyttelse af ordet „kontrolundersøgelse“ i lovtæksten skyldes ønsket om uden lovændring at kunne overgå til anden undersøgelsesmetode end blodprøveundersøgelse efterhånden som den tekniske udvikling muliggør det.

Det er i øvrigt hensigten at tage blodprøve af besætningerne amtsvis i en 3-årig turnus og i en rækkefølge, der fastsættes af veterinærdirektoratet. Der vil herved blive taget hensyn til, at den årlige undersøgelse bør omfatte både forventeligt stærkere inficerede amter og svagt inficerede, således at der bliver lagt færrest mulige hindringer i vejen for såvel den indenlandske omsætning af kreaturer som opkøb af avlsdyr til eksport.

På samme måde som ved bekæmpelse af andre smitsomme sygdomme hos husdyrene er det ønskeligt, at de enkelte mejerier medvirker som direkte forbindelse til den enkelte besætningsejer.

Til § 3.

Udviklingen i den veterinærmedicinske forskning og ændringerne i erhvervsstrukturen gør det hensigtsmæssigt at undgå fastlæggelse af detaljerede bestemmelser i loven om den rent tekniske fremgangsmåde.

Der regnes foreløbig med, at de i fornævnte bekendtgørelse nr. 223 af 16. oktober 1959 indeholdte regler vil blive videreført i det væsentlige uforandret.

Til § 4.

Stk. 1. En lignende bestemmelse findes i andre love om sygdomsbekæmpelse hos husdyrene.

Stk. 2. Det må på grund af sygdommens karakter tillægges særlig betydning, at der skabes mulighed for at søge oplyst, hvilket smittefarligt samkvem et dyr eller en besætning kan have haft i den almindelige omsætning af kreaturer.

Til § 5.

Der foreligger ikke mulighed for helbredelse af de angrebne dyr eller sanering af besætningen. Sygdommen spredes i det væsentlige kun fra dyr til dyr ved intim kontakt, og der er således ingen grund til hurtig nedslagning som f. eks. ved bekæmpelse af mund- og klovesyge. Der skal derfor indrømmes en ejer af en smittet besætning, som beslutter sig til at slagte besætningen med tilskud, en rimelig frist — op til 2 år — til slagtning af hele besætningen. Tilskud til slagtning tænkes indtil videre ydet efter de hidtil gældende regler.

Til § 6.

Det skønnes ikke påkrævet i almindelighed at gøre den indenlandske omsætning af kreaturer afhængig af ledsagende attester. For at give de enkelte ejere, som måtte ønske det, lejlighed til at kræve attestation for oprindelsesbesætningens sundhedstilstand for så vidt angår enzootisk leukose, vil der blive udarbejdet særlige attestblanketter, der også vil kunne benyttes ved tilførsel af dyr til afkomstprøvestationer og tyrestationer.